

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 9/2024
08.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Гордане Којић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Александра Андрића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Старој Пазови К 498/21 од 24.07.2023. године и Кв 874/23 од 21.09.2023. године, у седници већа одржаној дана 08.02.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Александра Андрића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Старој Пазови К 498/21 од 24.07.2023. године и Кв 874/23 од 21.09.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Старој Пазови К 498/21 од 24.07.2023. године делимично је усвојен захтев окривљене АА па су јој досуђени трошкови кривичног поступка у износу од 63.500,00 динара, док је за износ до тражених 164.000,00 захтев одбијен као неоснован, те је рачуноводству наложена исплата досуђених трошкова.

Решењем Основног суда у Старој Пазови Кв 874/23 од 21.09.2023. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, адвоката Александра Андрића, изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Александар Андрић, без навођења конкретне повреде закона, али из образложења произилази да је исти поднет због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и преиначи другостепено решење, тако што ће усвојити жалбу браниоца окривљене и обавезати суд да окривљеној на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 458.500,00 динара.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, је неоснован.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљене, иако не означава, указује да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, уз образложење да је суд, погрешном применом Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, браниоцу окривљене признао трошкове по Адвокатској тарифи која је важила у време предузимања радње, а не по важећој Тарифи у време подношења захтева за накнаду трошкова кривичног поступка и доношења одлуке о трошковима кривичног поступка.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП, прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је одредбом става 2. тачка 7) истог члана, између осталог, прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца.

Из списка предмета произилази да је решењем Основног суда у Старој Пазови К 498/21 од 21.12.2022. године према окривљеној АА обустављен кривични поступак због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика и одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда. Из списка даље произилази да је окривљена преко браниоца дана 05.07.2023. године, поднела захтев за накнаду трошкова кривичног поступка на име награде браниоцу, у коме је висина тих трошкова опредељена у складу са Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Сл. Гласник РС“ бр. 121/12, 99/20, 37/21), која је била на снази у време предузимања процесних радњи и доношења одлуке о трошковима кривичног поступка. О висини ових трошкова одлучено је првостепеним побијаним решењем, а бранилац је у жалби изјављеној против првостепеног решења, висину трошкова који окривљеној припадају на име награде браниоцу, определио према Тарифи која је ступила на снагу 03.06.2023. године.

Како је решењем Основног суда у Старој Пазови К 498/21 од 21.12.2022. године одлучено о обавези плаћања трошкова кривичног поступка у време када је на снази била Адвокатска тарифа, коју су нижестепени судови у побијаним решењима правилно применили, то Врховни суд налази да је околност што је захтев за накнаду трошкова поднет у време када је на снази већ била сада важећа Адвокатска тарифа, без утицаја на доношење другачије одлуке у конкретном случају, посебно имајући у виду да је у том захтеву бранилац висину трошкова определио према Тарифи која је била на снази у време предузимања процесних радњи и доношења одлуке о трошковима, па самим тим и нема право на накнадно захтевање трошкова кривичног поступка у складу са измењеном Адвокатском тарифом.

Имајући у виду напред наведено, одлуком о трошковима кривичног поступка није повређена законска одредба члана 441. став 4. ЗКП, па су супротни наводи изнети у захтеву за заштиту законитости оцењени као неосновани.

Преосталим наводима захтева за заштиту законитости, бранилац окривљене полемиче са питањем неопходности трошкова за састав предлога за закључење споразума о признању кривице и оспорава чињенична утврђења суда у погледу кривице окривљене

за одуговлачење поступка, уз истицање да је суд извршио погрешан обрачун награде и накнаде браниоцу у овом кривичном поступку, па како чињенична питања, односно повреда одредбе члана 440. ЗКП, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца, то се Врховни суд у ове наводе браниоца није упуштао.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу одредбе члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић